

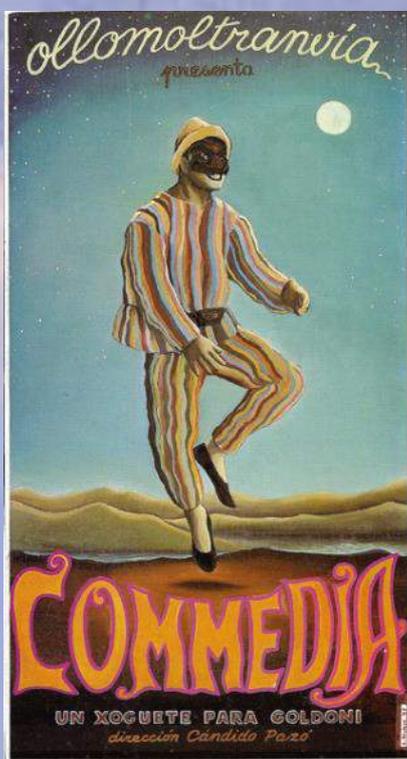
COMMEDIA

25
anos

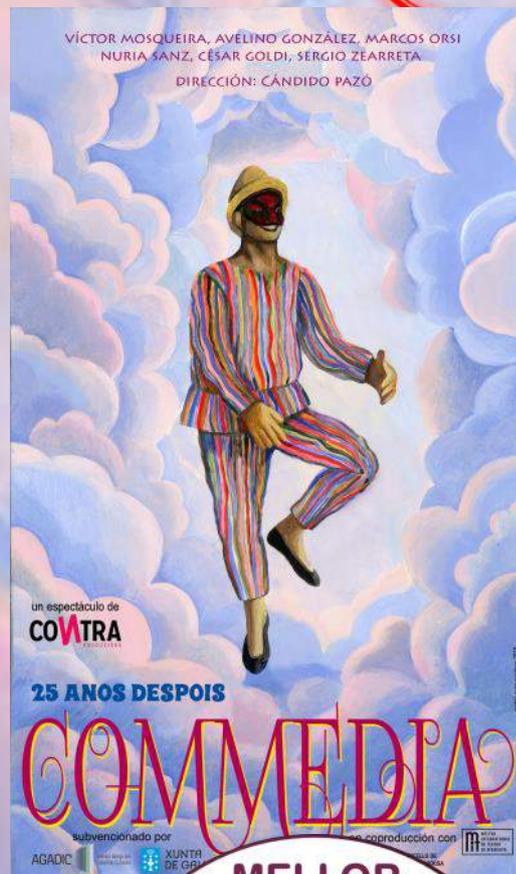
En 1.993 estreábase un espectáculo que acabou sendo un dos fitos do teatro galego. Máis de 200 funcións por diversos países

Premios Compostela 93
MELLOR DIRECCIÓN
MELLOR ESPECTÁCULO

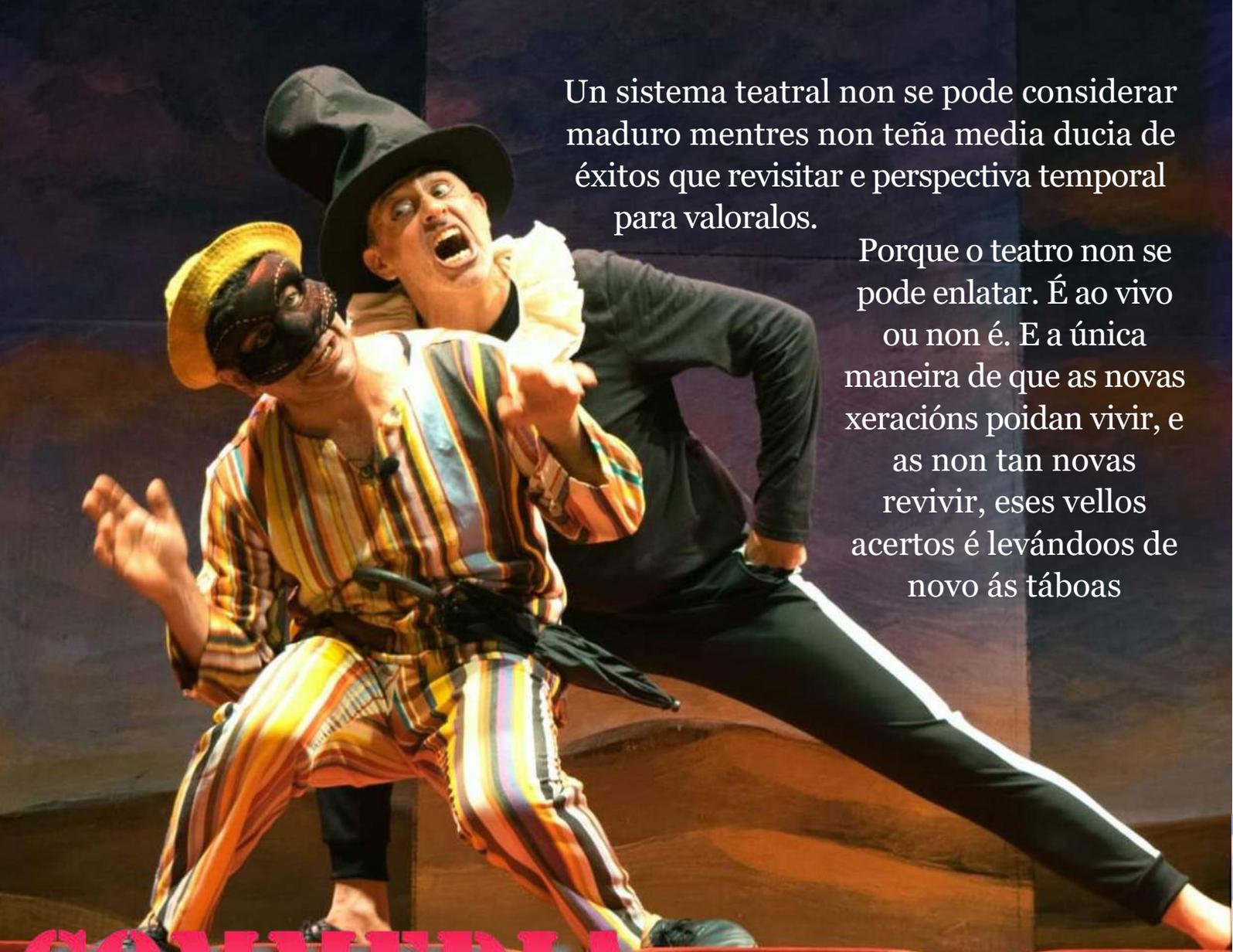
Premi de la Crítica del País Valenciá 1994
Premio de la A.I.T.A. de Alicante 1995

En 2018, repetindo no posible o mesmo equipo creativo, reeditamos aquela experiencia, ofrecémoslle outra vez ao público aquel xoguite escénico e celebramos de novo aquela festa teatral

COVTRA
PRODUCCIONES

Un sistema teatral non se pode considerar maduro mentres non teña media ducia de éxitos que revisitar e perspectiva temporal para valoralos.

Porque o teatro non se pode enlatar. É ao vivo ou non é. E a única maneira de que as novas xeracións poidan vivir, e as non tan novas revivir, eses vellos acertos é levándoos de novo ás táboas

COMMEDIA

COMMEDIA fai parte desa media ducia de éxitos históricos. E se en 1993 queríamos homenaxear ao gran Carlo Gondoni no 200 aniversario da súa morte, 25 anos despois a homenaxe é para as vidas, profesionais e humanas, de todas as xentes de todos os oficios escénicos que botaron a andar e afianzaron o noso teatro

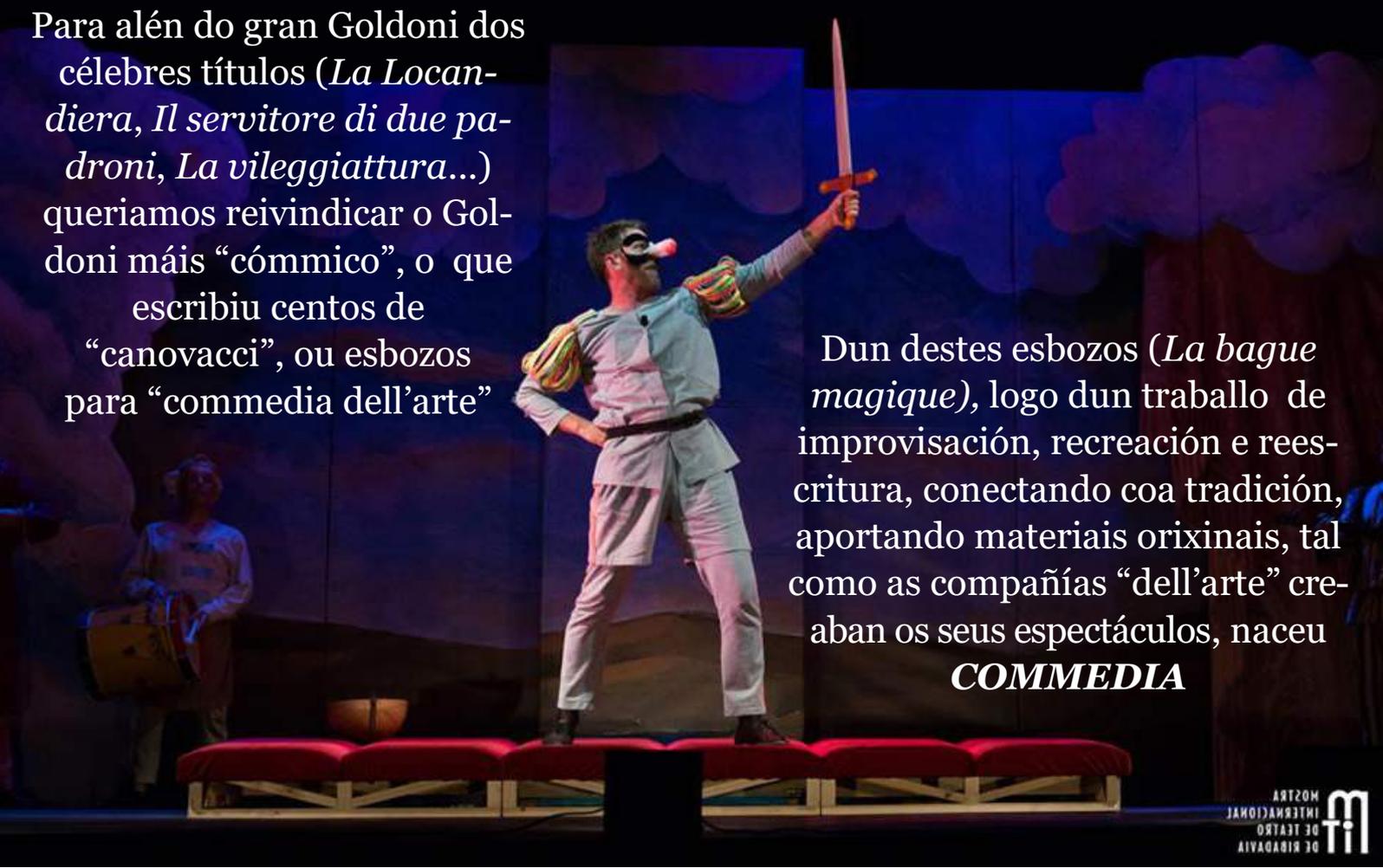
En 1993 **COMMEDIA** levaba por subtítulo *Un xoguetes para Goldoni* 25 anos despois segue querendo ser un xoguetes... para o público.

Un traballo feito coa intención primordial de divertirnos divertindo. Un exercicio de xénero que se xustifica por unha razón que o condiciona todo: a razón lúdica. Como corresponde a un espectáculo de *commedia dell'arte*

Para alén do gran Goldoni dos célebres títulos (*La Locandiera*, *Il servitore di due padroni*, *La vileggiatura*...) queriamos reivindicar o Goldoni máis “cómico”, o que escribiu centos de “canovacci”, ou esbozos para “commedia dell'arte”

Dun destes esbozos (*La bague magique*), logo dun traballo de improvisación, recreación e reescritura, conectando coa tradición, aportando materiais orixinais, tal como as compañías “dell'arte” creaban os seus espectáculos, naceu **COMMEDIA**

O actor da *Commedia dell'arte*: un actor que era moi común nos séculos XVI, XVII ou XVIII, ese que sabe ser un pouquiño músico, un pouquiño bailarino, un pouquiño saltimbanco... e un moito comediante

COMMEDIA

**Música executada
en directo polos
actores**

Melodías orixinais compostas a partir de ritmos tradicionais renacentistas ou barrocos. Cada figura ten unha melodía e un ritmo distintivos, constituíndo unha forma de expresión tan definitiva das personaxes de **COMMEDIA** coma o traballo físico ou o textual

COMMEDIA

SINOPSE ARGUMENTAL

Arlecchino encontra unha carta de amor no mandil da súa muller e, erradamente, pois a carta non era para ela, pensa que ela o engana.

Desesperado, quere matarse. Pero deteno unha misteriosa voz que lle dá un anel máxico que ten a extraordinaria propiedade de facer perder a memoria a quen o pon.

Arlecchino esquece todo. Pero, como dano colateral, esquece tamén a as convencións sociais.

A partir deste arranque argumental succédense unha serie de divertidos equívocos e enxeñosos enredos nos que participan algunhas das principais figuras da “commedia dell’arte”: o cutre taberneiro Brighella, o pedante Dottore, o avaro Pantalone, o fanfarrón Capitano, a encantadora Arxentina...

COMMEDIA

Hai 25 años, en tres temporadas de xira, fixéronse, entre outros moitos, comentarios críticos como...

La gracia de Carlo Goldoni y la viveza de la commedia dell'arte rutilan con su eterna luzidez en los cuerpos ágiles, voces cuidadas y mutis efectivos del grupo OLLOMOLTRANVÍA.

IDEAL. DIARIO DE ANDALUCÍA 22-XIII-1993

Los gallegos de Ollomoltranvía lo consiguieron plenamente (...) hasta tal punto que lograron un espectáculo que creíamos que tenían en exclusiva los venecianos, tan profundos y sabios conocedores tanto de la commedia dell'arte como del propio Goldoni.

ABC 30-VII-1994

Se tienen bien aprendida la disciplina de actor: un poco músico, un poco saltimbanqui, capaz de sorprender, de divertir, de emocionar, bien medido hasta el detalle.

DIARIO HOY 21-VI-1994

A la excelente compostura de los intérpretes, que se diría especializados en este género, hay que añadir una luminosidad mediterránea que recorre todo el espectáculo. (...) Ollomoltranvía compone a la perfección lo que se propone.

EL PAÍS (Edición de Valencia) 22-II-1995

Trátase dun dos máis logrados espectáculos do teatro galego contemporáneo.

FARO DE VIGO 28-V-1994

Un sólido e fermoso edificio dramático. Un monumento ó bo gusto e á intelixencia.

ATLÁNTIACO DIARIO 9-IX-1994

Ollomoltranvía ha conseguido algo más que un emotivo y divertido homenaje, ha sabido actualizar el espíritu de aquellas piezas populares con un montaje fresco y lleno de buen hacer escénico. No se lo pierdan: es una delicia.

Diario AQUÍ de Valencia 31-III-95

Un delicioso espectáculo de auténtica "commedia dell'arte" el que vimos en el claustro de los dominicos de Almagro. (...) Los gallegos de Ollomoltranvía lo consiguieron plenamente, poniendo sobre el escenario mucha gracia, mayor simpatía y una buena dosis de experiencia.

LA TRIBUNA de Castilla La Mancha 29-VII-94

Una commedia dell'arte en la que los elementos interpretativos y de contenido se vuelven a organizar con una visión actual (...) pero aún hay más malicia escénica en este retoño gallego. Los contenidos son más rabiosos que los clásicos, más certeramente humanos.

DEIA 24-III-1994

COMMEDIA

Nesta nova etapa, logo das primeiras funcións, véñense colleitando comentarios como...

...a pesar dos anos, ao xoguete segue funcionándolle o mecanismo. (...) Commedia está aquí co mecanismo en perfecto estado de revista (...) a sorpresa funciónalle como lle segue funcionando a música. E mesmo ese mecanismo de que os actores se convirtan en personaxes, que fagan a súa comedia paralela...

Camilo Franco

GALICIAÉ

Olmedo Clásico 2018

Risas a tumba aberta en "Commedia". Cada actor mostrou pulcramente su papel, haciendo alarde de la necesaria y rigurosa técnica...

Charo Charro

TAM-TAM PRESS

El elenco realiza un trabajo muy físico y sorprendente por la agilidad y ritmo de comedia. Un magnífico trabajo de grupo, pleno de escucha y empatía que se contagia al público.

Afonso Becerra

ARTEZBLAI El periódico de las artes escénicas

Teatro para rir, para divertirse. Mais cunha feitura que funciona, que conecta ben co público. E que permite admirar, unha vez máis, o talento dalgúns dos mellores actores do país.

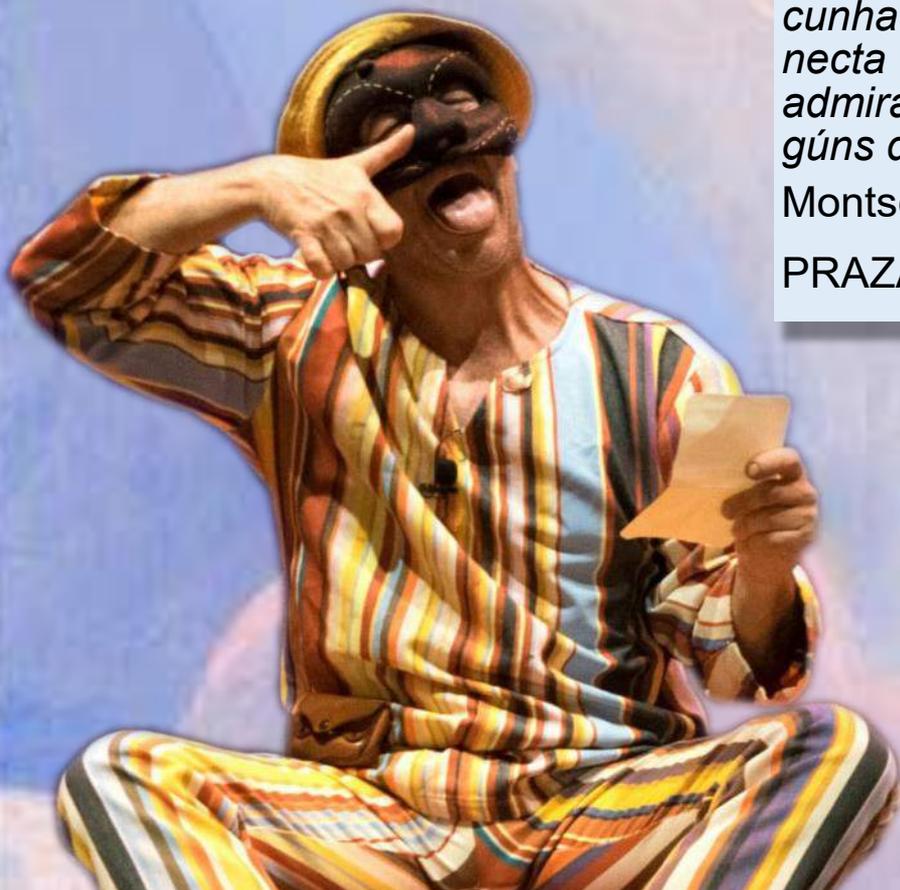
Montse Dopico

PRAZA PÚBLICA

Commedia recupera ese espírito lúdico que dita que todo é xogo e que apela á complicidade co público. Por segunda vez, un acerto pleno.

Manuel Xestoso

REVISTA GALEGA
DE TEATRO

COMMEDIA

Con
Víctor Mosqueira
Marcos Orsi
Avelino González
Nuria Sanz
César Goldi
Sergio Zearreta

25
anos

*A mesma peza
cunha realización plástica
redefinida, un tratamento
musical reelaborado, unha
actuación reestilizada, pero co
mesmo concepto fundamental:
xogar a facer commedia dell'arte
para divertirnos e divertir*

Dramaturxia e traballo textual
Cándido Pazó

Escenografía e vestuario
Suso Montero

Iluminación
Afonso Castro

Dirección musical
Fernando Reyes

Realización escenografía
David Fuentes

Realización vestuario e máscaras
Isi Seone e María Villas

Tinturas
Soco Seoane
Fotografía técnica
Xoán Piñón

Preparación física e ensaios en xira
Marcos Orsi

Técnicos en xira
Afonso Castro, Miguel Cabaleiro, Héctor Pazos

Produción e distribución
Lilian Portela

Produción executiva
Belén Pichel

Dirección
Cándido Pazó

contacto

Belén Pichel
605263755

Lilian Portela
610106808

info@contraproductions.com
www.contraproductions.com

un espectáculo de

CONTRA
PRODUCCIÓN

en coprodución con

subvencionado por

coa colaboración de

